

УДК 342.9:351.85:355

DOI: <https://doi.org/10.32631/v.2025.4.14>**Дмитро Олександрович Лещенко,***Харківський національний університет внутрішніх справ (ад'юнкт);**<https://orcid.org/0009-0008-8669-3739>,**e-mail: sigmadl@ukr.net*

АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ ДІЯЛЬНОСТІ СИТУАЦІЙНОГО ЦЕНТРУ МВС УКРАЇНИ В УМОВАХ КРИЗОВИХ СИТУАЦІЙ

Розглянуто особливості адміністративно-правового регулювання діяльності Ситуаційного центру Міністерства внутрішніх справ України в умовах виникнення кризових та надзвичайних ситуацій. До таких ситуацій можна віднести загрози техногенного, природного, у сфері охорони здоров'я чи будь-якого іншого характеру. Досліджено особливості функціонування зазначеного новітнього технічного комплексу як окремого структурного елемента системи антикризового менеджменту країни, діяльність якого спрямована на забезпечення внутрішньої та зовнішньої безпеки й обороноздатності України. Визначено особливості діяльності загальнодержавної системи управління ризиками в контексті можливого виникнення надзвичайних ситуацій. Проаналізовано роль досліджуваного технічного комплексу в загальнодержавному кризовому управлінні та надано оцінку ефективності його діяльності. Також розглянуто нормативно-правову базу, відповідно до якої здійснюється регулювання діяльності Ситуаційного центру Міністерства внутрішніх справ України, встановлено її переваги й недоліки, а також проаналізовано аспект міжвідомчої взаємодії цього антикризового органу з іншими державними інституціями.

Ключові слова: Ситуаційний центр Міністерства внутрішніх справ України, антикризове управління, система ситуаційних центрів, внутрішня безпека, правове регулювання, Національна поліція України, моніторинг загроз, аналітична діяльність.

Оригінальна стаття

Постановка проблеми

Антикризове управління є однією з головних підвалин обороноздатності держави, а також її здатності протистояти різним викликам техногенного, природно-екологічного, хімічного чи іншого характеру. Розглядаючи становлення української системи управління ризиками в контексті новітньої історії, варто наголосити, що різного роду кризові та надзвичайні ситуації виникали у країні протягом більш ніж десятиліття. До них належать: вторгнення росії в Україну у 2014 році; пандемія коронавірусу 2019–2022 років; повномасштабне вторгнення росії в Україну, що розпочалося у лютому 2022 року

і триває дотепер. На момент написання статті тривалість безперервних бойових дій на території нашої держави становить понад 11 років.

Зазначені виклики, що випали на долю українського народу, суттєво прискорили розвиток антикризового менеджменту, зокрема як елемента системи національної оборони. До чинників, які становлять реальну загрозу незалежності й суверенітету України, життю та здоров'ю її громадян, належить і складна геополітична ситуація, зумовлена сусідством з агресивною росією. Цей фактор визначає базову парадигму існування нашої держави. Україна фактично перебуває на межі двох діаметрально протилежних світових політичних моделей – демократичної європейської та тоталітарної російської. Імперіалістська політика росії завжди створювала перманентну мілітаристську загрозу для країн-сусідів, насамперед для України, яка є плацдармом європейських цінностей і давно визначила свій вектор розвитку, спрямований на інтеграцію до Європейського Союзу.

Саме задля збереження незалежності, правосуб'єктності, протидії збройній агресії та досягнення всебічної інтеграції в демократичний світ наша держава розвиває обороноздатність, зокрема й антикризове управління як одну з її підвалин.

Основна мета кризового управління полягає в запобіганні та своєчасному передбаченні кризових і надзвичайних ситуацій, оперативному реагуванні, координації дій підпорядкованих сил і засобів, плануванні управлінських рішень щодо протидії різним загрозам. Важливою складовою загальнодержавної системи кризового управління є Ситуаційний центр Міністерства внутрішніх справ України (далі – СЦ МВС України). Він виступає основним антикризовим органом у системі МВС. На нього покладено низку специфічних завдань, зокрема координацію дій підпорядкованих центральних органів виконавчої влади, міжвідомчу взаємодію МВС України з іншими державними органами в контексті управління ризиками, забезпечення внутрішньої та зовнішньої безпеки, швидке реагування на зміну оперативної обстановки, ліквідацію надзвичайних ситуацій, а також розроблення управлінських рішень. Ситуаційний центр МВС України створено у 2023 році. На момент написання статті він функціонує два роки і перебуває на етапі активного розвитку та напрацювання ефективних алгоритмів діяльності. Водночас адміністративно-правове регулювання цього органу є одним із ключових чинників: від його успішної імплементації залежить якість і результативність регулювання суспільних відносин у сфері кризового управління, внутрішньої безпеки й обороноздатності держави.

Зазначене адміністративно-правове регулювання вивчене недостатньо глибоко, що зумовлює наукову актуальність і доцільність цього дослідження, а також його відповідність загальнодержавним інтересам.

Стан дослідження проблеми

Вивчення зазначеної проблематики загалом є доволі ґрунтовним, адже особливості регулювання діяльності ситуаційних центрів у межах виникнення різного роду надзвичайних ситуацій добре досліджені українськими науковцями. Водночас існує чимало аспектів адміністративно-правового регулювання саме діяльності СЦ МВС України, які залишаються зовсім недослідженими або розглянутими лише поверхово. Це зумовлює потребу в подальшому науковому аналізі.

Однією із причин такого стану речей є відносна новизна цього технічного комплексу. Він функціонує трохи більше двох років, але вже охоплює та інтегрує регулювання у сферах внутрішньої безпеки та кризового управління. Важливо наголосити, що ці сфери діяльності держави нерозривно пов'язані з її обороноздатністю та становлять фундаментальні елементи національної безпеки. Отже, СЦ МВС України є інституцією державної влади, яка становить вагомий науковий інтерес як предмет дослідження. Вивчення цього технічного комплексу може дати значні результати у підвищенні ефективності його функціонування та вдосконаленні взаємодії з іншими органами державної влади. Розвиток зазначених функціональних аспектів безпосередньо пов'язаний із дослідженням правового регулювання діяльності СЦ МВС України.

Діяльність ситуаційних центрів загалом досліджували такі вчені, як В. А. Кудінов, який у своїй науковій праці розглянув проблеми впровадження ситуаційних центрів у діяльність Національної поліції України; О. Ф. Сальнікова, О. І. Посмітюх і М. І. Петренко, які проаналізували інститут ситуаційного центру в контексті виконання ним ролі елемента стратегічної комунікації; В. В. Тютюнник, О. А. Яценко, І. В. Рубан та О. О. Тютюнник, які вивчали особливості функціонування системи ситуаційних центрів на різних етапах розвитку надзвичайних ситуацій, та ін.

Мета і завдання дослідження

Метою статті є дослідження адміністративно-правового регулювання СЦ МВС України в умовах кризових та надзвичайних ситуацій, а також аналіз стану управління ризиками у системі внутрішньої безпеки України під час ліквідації різного роду загроз. *Досягнення* поставленої мети передбачає вирішення таких *завдань*: аналіз нормативно-правової бази, що регламентує діяльність цього технічного комплексу; вивчення особливостей функціонування механізму адміністративно-правового регулювання; оцінювання чинних режимів роботи СЦ МВС України залежно від оперативної ситуації; визначення проблемних аспектів процесу адміністративно-правового регулювання СЦ МВС України як структурного елемента системи кризового

управління сучасної України в контексті протидії різного роду загрозам і кризовим дестабілізуючим чинникам.

Наукова новизна дослідження

За результатами проведеного дослідження сформульовано практичні рекомендації, спрямовані на підвищення ефективності функціонування СЦ МВС України під час виникнення загроз і небезпек, запобігання та ліквідація яких належить до компетенції цього технічного комплексу. Серед запропонованих заходів: розроблення та ухвалення спеціального закону, що регламентував би систему кризового менеджменту України, у межах якого доцільно визначити окремі положення, присвячені діяльності СЦ МВС України, а також сформулювати загальнодержавну антикризову стратегію; впровадження сучасних цифрових технологій і організація систематичних тренінгів для персоналу з урахуванням новітніх наукових досягнень; повна автоматизація рутинних процесів шляхом інтеграції інновацій у сфері штучного інтелекту; подальший розвиток законодавства у напрямі цифровізації діяльності органів державної влади.

Реалізація запропонованих у статті кроків щодо вдосконалення адміністративно-правового регулювання діяльності СЦ МВС України в умовах кризових ситуацій, безперечно, сприятиме підвищенню загального рівня ефективності державної системи протидії кризовим явищам.

Виклад основного матеріалу

Масштаб критичності та небезпеки викликів, які переживає наша держава у період новітньої історії, остаточно визначив антикризове управління як фундаментальну основу національної безпеки й суверенітету України. Не викликає сумніву, що від швидкості й якості ухвалення управлінських рішень у кризових і надзвичайних ситуаціях, які є мінливими та динамічними за своєю природою, залежить внутрішня і зовнішня безпека країни, її обороноздатність, а отже, незалежність і суверенітет. Кризове управління спирається на діяльність розгалуженої мережі ситуаційних центрів, до якої входять Кабінет Міністрів України та ключові органи державної влади. Завдяки цій мережі забезпечується постійна оперативна комунікація з метою прогнозування та протидії наявним викликам. Під ситуаційним центром варто розуміти «високотехнологічну інформаційно-аналітичну й моніторингову структуру інтелектуальної та консультативної підтримки ухвалення стратегічних, оперативних та інших рішень» [1]. Дослідження процесу адміністративно-правового регулювання потребує чіткого розуміння дефініції цього типу управлінського процесу. Чимало науковців відносять його до підтипу правового регулювання. Зокрема, О. А. Гуцуляк у своїй статті «Поняття

адміністративно-правового регулювання діяльності дільничних офіцерів поліції в контексті забезпечення безпеки територіальних громад» наголошує на такому підході, з чим ми цілковито погоджується. У загальному розумінні досліджуваний тип регулювання можна визначити як процес управління суспільними відносинами в певній сфері. При цьому серед науковців поширена думка, що для його практичної імплементації застосовуються спеціальні правові заходи та інструменти, які можуть відрізнятися залежно від особливостей об'єкта регулювання.

Предметом дослідження цієї статті є адміністративно-правове регулювання діяльності СЦ МВС України в контексті виникнення кризових ситуацій. Очевидно, що вдосконалення правового регулювання цього комплексу позитивно позначиться на розвитку всієї мережі ситуаційних центрів, адже СЦ МВС України є одним з її основних структурних елементів і відіграє вагомий роль у загальнодержавному кризовому управлінні. Це зумовлено тим, що він є головним органом антикризового менеджменту в системі МВС України.

На практиці цей комплекс відповідає за координацію сил і засобів, підпорядкованих МВС України, з метою забезпечення публічного порядку та безпеки в Україні: охорону державного кордону, відсіч збройній агресії росії, протидію діяльності кримінальних угруповань, боротьбу зі злочинністю і правопорушеннями, забезпечення ефективної роботи екстрених служб у межах функціонування Служби 112, а також інші напрями діяльності. В умовах повномасштабного російського вторгнення його роль як ключового інструмента кризового менеджменту особливо зростає. Ситуаційний центр МВС України є сучасним технологічним комплексом, до складу якого входять професійні аналітики, оператори, що здійснюють моніторинг оперативної ситуації в країні, IT-фахівці, спеціалісти із захищених каналів комунікації та інформаційної безпеки, диспетчери, уповноважені на ухвалення рішень особи, а також додаткові вузькопрофільні експерти, які можуть залучатися за потреби. Як зазначено в науковій літературі, «під СЦ МВС України розуміється не лише спеціально обладнане приміщення, але й відповідні інформаційні, телекомунікаційні, програмні та методичні засоби, що забезпечують процес доставки, агрегації інформації з метою вироблення відповідного управлінського рішення» [2].

Ця антикризова інституція МВС України забезпечує збір та аналіз даних, моніторинг оперативної ситуації в країні та підготовку управлінських рішень у режимі реального часу. До її складу входять представники різних органів державної влади, зокрема Служби 112, Державної прикордонної служби України, Державної служби України з надзвичайних ситуацій, Національної гвардії України, Державної міграційної служби України та інших структур.

Адміністративно-правове регулювання діяльності цього технічного комплексу становить систему нормативно-правових актів, які регламентують його функціонування, міжвідомчу взаємодію, сферу компетенції та процесуальні алгоритми виконання завдань. До цієї системи належать: Положення про Ситуаційний центр Міністерства внутрішніх справ України, затверджене наказом міністра МВС України від 28 червня 2023 р. № 528, Конституція України, закони України «Про інформацію» від 2 жовтня 1992 р., «Про захист інформації в інформаційно-комунікаційних системах» від 5 липня 1994 р., «Про національну безпеку України» від 21 червня 2018 р., «Про Національну поліцію» від 2 липня 2015 р., «Про оборону України» від 6 грудня 1991 р., «Про правовий режим воєнного стану» від 12 травня 2015 р., а також накази Міністерства внутрішніх справ України, постанови Кабінету Міністрів, рішення Ради Національної безпеки і оборони та інші нормативно-правові акти. Особливе значення має регламентація діяльності комплексу у кризових ситуаціях, передусім у межах Положення про Ситуаційний центр Міністерства внутрішніх справ України. Як у контексті протидії конкретним загрозам, так і загалом його діяльність координується безпосередньо керівництвом МВС України. На практиці ефективно адміністративно-правове регулювання цього комплексу під впливом кризових обставин виявляється у злагодженій взаємодії Ситуаційного центру з керівництвом Міністерства, результатом чого є врегулювання кризи або ліквідація загрози оптимальними методами в розумні строки.

Заглиблюючись в історію заснування та розвитку моделі центрів кризового управління, варто зазначити, що сама концепція ситуаційного центру сформувалася у 70-х рр. XX ст. Її засновником вважається кібернетик С. Бір [2]. Адміністративно-правове регулювання тодішніх ситуаційних центрів істотно відрізнялося від сучасних аналогів. На етапі становлення цієї інституції дослідним шляхом напрацьовувалися найефективніші концепції управління технічними комплексами подібного типу. За понад пів століття сфера управління ризиками перетворилася на дієвий механізм запобігання та протидії різноманітним загрозам, і ключовим її елементом став інститут ситуаційного центру. Сьогодні у світі функціонують сотні таких антикризових центрів, зокрема у США, Німеччині, Франції, в інших країнах ЄС. Модель СЦ МВС України ґрунтується на трансформованому досвіді функціонування інституту штабів, які становили перші прототиби інформаційно-аналітичних підрозділів у період ранньої незалежності держави. Алгоритми адміністративно-правового управління, сформовані на основі діяльності цього інституту, покладено в основу роботи сучасних антикризових центрів у системі МВС України.

Аналіз матеріально-технічного забезпечення СЦ МВС України свідчить, що він оснащений сучасним обладнанням, необхідним для

ефективного виконання покладених функцій. Зокрема, це програмно-апаратні комплекси, системи збору, обробки, зберігання, аналізу й візуалізації даних, геоінформаційні технології, захищений відеозв'язок, мультіекранні інформаційні системи. На практиці до таких засобів належать: «система забезпечення збору та надання інформації, яка призначена для збору, попередньої обробки та зберігання інформаційно-телекомунікаційної системи, що призначена для забезпечення інтеграції програмно-технічних рішень і інформаційно-телекомунікаційних мереж, які входять у систему; система забезпечення роботи центра обробки даних, яка функціонує з метою автоматизації процедур формування, ведення, зберігання та оперативного надання групам користувачів повної та достовірної інформації, система забезпечення підтримки прийняття рішень, обробки інформації та моделювання ситуацій, призначена для забезпечення реалізації технологій аналітичної та експертної обробки даних і представлення інформації на основі використання сучасних засобів візуалізації анімаційно-графічної, аудіо- та відеоінформації, а також підтримки роботи геоінформаційних систем» [3]. Важливим чинником ефективності регулювання СЦ МВС України у кризових ситуаціях є його орієнтація на кращі міжнародні практики. Це передбачає високу швидкість функціонування, оперативність та інформаційно-комунікаційну безпеку, що забезпечує не лише швидке отримання, а й комплексну обробку даних.

До принципів діяльності СЦ МВС належать: дисципліна та законність, професійність, самовідданість, прозорість, політична нейтральність, своєчасність і системність дій. Серед основних завдань – «інформування керівництва МВС України про оперативну ситуацію, інформаційно-аналітична підтримка прийняття управлінських рішень у мирний та кризовий час, координація органів сектору безпеки, моніторинг та прогнозування загроз, обмін інформацією, контроль виконання рішень, координація діяльності, інформаційно-аналітичний супровід діяльності підпорядкованих МВС України центральних органів виконавчої влади»¹. Ефективне їх виконання забезпечується злагодженою роботою персоналу СЦ МВС України навіть у стресових умовах, коли від працівників вимагається діяти не лише правильно, а й максимально швидко.

Фундаментом такої роботи є належне адміністративно-правове регулювання, яке передбачає застосування співмірних ситуації заходів і засобів у межах розумних строків. Для цього механізм регулювання

¹ Положення про Ситуаційний центр Міністерства внутрішніх справ України : затв. наказом МВС України від 28.06.2023 № 528.

має включати широкий спектр правових норм і процедур. Важливим кроком могло б стати ухвалення спеціального закону про кризове управління, що врахував би всі ключові аспекти та був би застосовним як до мережі ситуаційних центрів загалом, так і до їхніх структурних підрозділів.

Сьогодні діяльність СЦ МВС України регулюється чинним законодавством у двох режимах: плановому, що полягає в щоденному моніторингу оперативної ситуації у штатному порядку за встановленим графіком, та позаплановому, який передбачає цілодобову роботу комплексу (24/7) в умовах надзвичайних та кризових ситуацій, а також воєнного стану. Надзвичайний, позаплановий режим призначений для забезпечення діяльності керівництва Міністерства внутрішніх справ України в особливий період, у тому числі в умовах воєнного або надзвичайного стану, а також у разі виникнення кризових ситуацій, що загрожують національній безпеці України¹. Адміністративно-правове регулювання цього режиму фактично здійснюється з моменту створення Центру, адже його діяльність розпочалася вже після початку повномасштабного вторгнення. Ситуаційний центр МВС України функціонує у складі Директорату стратегічного планування та європейської інтеграції, до основних завдань якого належать: «здійснення стратегічного (комплексного) аналізу тенденцій та динаміки розвитку безпекової ситуації в цілому та окремих її складових; підготовка аналітичних, інформаційних, довідкових та інших матеріалів із цих питань; здійснення цілодобового моніторингу стану публічної безпеки і громадського порядку в державі; забезпечення в установленому порядку оперативного інформування керівництва МВС про події, які можуть викликати суспільний резонанс, несуть потенційну загрозу правопорядку, безпеці людини, суспільства і держави, реагування на які належить до компетенції органів системи МВС»². Регулювання діяльності СЦ МВС України здійснюється переважно через накази та розпорядження Міністра внутрішніх справ, оскільки відповідно до п. 2 Положення про Ситуаційний центр Міністерства внутрішніх справ України цей комплекс безпосередньо йому підпорядковується. Від ефективності такого інституційного регулювання залежить результативність і практична користь роботи Центру.

¹ Положення про Ситуаційний центр Міністерства внутрішніх справ України : затв. наказом МВС України від 28.06.2023 № 528.

² Директорат стратегічного планування та європейської інтеграції // Міністерство внутрішніх справ України : офіц. сайт. URL: <https://mvs.gov.ua/struktura/direktorat-strategicnogo-planuvannia-ta-jevropeiskoyi-integraciyi> (дата звернення: 12.08.2025).

Головним напрямом реформи адміністративно-правового регулювання СЦ МВС України має стати впровадження сучасних цифрових технологій та організація регулярних тренінгів для особового складу з урахуванням новітніх досягнень науки. Постійне підвищення та вдосконалення професійної кваліфікації працівників стане одним із ключових чинників ефективного правового регулювання діяльності СЦ МВС України. Важливим напрямом є також всеохоплююча автоматизація рутинних процесів шляхом впровадження технологій штучного інтелекту. Це дозволить прискорити обробку даних, підвищити її якість, удосконалити моделювання кризових ситуацій та оптимізувати процес ухвалення управлінських рішень. У результаті адміністративно-правове регулювання функціонування комплексу в умовах кризових ситуацій стане більш оперативним і результативним.

Реалізація зазначених заходів потребує поступового розвитку законодавства з акцентом на цифровізацію. Це сприятиме зниженню рівня бюрократизації та забезпечить здатність органів державної влади, що належать до сфери кризового управління, швидко адаптуватися до динамічної та непередбачуваної реальності сучасності.

У науковій літературі наголошено, що «ефективність і успішність розвитку інституту ситуаційних центрів в Україні залежить не лише від глибокого та всебічного аналізу наявних умов та потреб, але й від спроможності адаптуватись до середовища, що постійно змінюється. На практиці це виглядає як постійна взаємодія між науковцями, практиками, державними установами та міжнародними організаціями для обміну знаннями та досвідом. Основою для цього є розвиток інноваційних підходів і технологій, що сприяє не лише підвищенню рівня національної безпеки, але й загальному соціально-економічному розвитку країни» [4].

Висновки

В умовах дії правового режиму воєнного стану робота СЦ МВС України є ключовою ланкою в загальнонаціональній системі антикризового менеджменту. Цей технічний комплекс посідає провідне місце серед мережі ситуаційних центрів держави, а його адміністративно-правове регулювання визначає не лише ефективність функціонування самого Центру, а й результативність управління кризами на державному рівні. Центр уже довів свою ефективність як інструмент координації діяльності підпорядкованих центральних органів виконавчої влади відповідно до завдань і рішень керівництва країни.

Отже, своєчасне та належне адміністративно-правове регулювання діяльності СЦ МВС України є чинником, що безпосередньо сприяє підтриманню обороноздатності держави в умовах повномасштабного вторгнення росії. Подальший розвиток Центру залежить не

лише від модернізації технологічної бази, а й від удосконалення нормативно-правових механізмів та підвищення рівня взаємодії з іншими державними інституціями. Доцільним кроком уперед стало б ухвалення спеціального закону про загальнодержавне кризове управління, який закріпив би єдині принципи прогнозування, запобігання та протидії ризикам. В умовах сучасних викликів така впорядкованість структури кризового менеджменту є критично необхідною для забезпечення національної безпеки та стійкості українського суспільства. Водночас подальший розвиток технологій, активна міжнародна співпраця та інтеграція в європейську систему управління ризиками є стратегічними чинниками зміцнення потенціалу державного кризового менеджменту й підвищення ефективності функціонування сервісних центрів МВС України.

Список бібліографічних посилань: 1. Бродський Ю. Б., Ковбасюк С. В. Концептуальний підхід до створення ситуаційного центру сталого розвитку регіону. *Сучасні інформаційні технології у сфері безпеки та оборони*. 2024. № 2. С. 151–159. DOI: <https://doi.org/10.33099/2311-7249/2024-49-1-151-159>. 2. Пристайко В. В. Ситуаційні центри як ключовий інституційний механізм державного антикризового управління: зарубіжний досвід. *Вчені записки Таврійського національного університету імені В. І. Вернадського. Серія: Державне управління*. 2019. Т. 30 (69), № 3. С. 138–141. DOI: <https://doi.org/10.32838/2663-6468/2019.3/24>. 3. Гудима О. П. Концептуальний підхід до формування змісту типового положення про ситуаційний центр органу сектору безпеки і оборони. *Наукові перспективи*. 2022. № 4. С. 11–23. DOI: [https://doi.org/10.52058/2708-7530-2022-4\(22\)-11-23](https://doi.org/10.52058/2708-7530-2022-4(22)-11-23). 4. Руснак Ю., Стужук Ю. Стратегічне інформаційне управління в системі безпеки та оборони: інтеграція та оптимізація. *Збірник наукових праць Національної академії Державної прикордонної служби України. Серія: Військові та технічні науки*. 2022. Т. 94, № 1. С. 86–96. DOI: <https://doi.org/10.32453/3.v94i1.1584>.

Надійшла до редколегії 02.09.2025

Прийнята до опублікування 20.11.2025

Leshchenko D. O. Administrative and Legal Regulation of the Activities of the Situation Centre of the Ministry of Internal Affairs of Ukraine in Crisis Situations

This scientific article examines the peculiarities of administrative and legal regulation of the activities of the Situation Centre of the Ministry of Internal Affairs of Ukraine in crisis and emergency situations. Such situations include threats of a man-made, natural, health or any other nature. The functioning of this modern technical complex as a component of the state's crisis management system aimed at ensuring the internal and external security and defence capability of Ukraine is examined. Particular attention is paid to the activities of the

national risk management system in the context of emergencies, as well as the role of the Situation Centre of the Ministry of Internal Affairs of Ukraine in this system, and an assessment of its effectiveness is provided. The regulatory and legal framework governing the work of the Situation Centre of the Ministry of Internal Affairs of Ukraine is analysed, its advantages and disadvantages are identified, and problems of interagency cooperation with other state institutions are outlined. Particular attention is paid to its functioning under the legal regime of martial law. Based on the research, problematic aspects of its activities were identified and practical recommendations for improving Ukraine's anti-crisis legislation were formulated. The implementation of the proposed changes should contribute to improving the effectiveness of the Situation Centre of the Ministry of Internal Affairs of Ukraine and strengthening the nationwide crisis management system.

Keywords: Situation Centre of the Ministry of Internal Affairs of Ukraine, crisis management, system of situation centres, internal security, legal regulation, National Police of Ukraine, threat monitoring, analytical activities.

